

TKP'nin SESİ RADYOSU

Yayınlardan Derlemeler

1982

7

TKP'nin SESİ RADYOSU

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SESİ
RADYOSU
YAYINLARINDAN DERLEMELER**

**Yıl : 1982
Sayı : 7**

İGD HALKIMIZIN YÜREĞİNDE, GÖNLÜNDEDİR

Cunta, ülkemizi soktuğu bu kör çıkmazda gençlerin üzerine ta baştan beri süngüyle, kurşunla saldırıyor. Resmi açıklamalara göre bile 12 Eylül sonrasında sokak aralarında, yolda sorgusuz, yargısız öldürülenlerin sayısı 600'ü buluyor. İşkencede öldürülenlerin sayısı 70'i çoktan geçti ve bunların hemen hemen çoğunluğunu gençler oluşturuyor. 12 Eylül öncesi kanlı, faşist MHP gençlere, özellikle de bilinçli, aydın, yurtsever gençlere yaşam hakkı tanımıyordu. Şimdi de Cunta gençlik düşmanlığı yapıyor. Gençliğimizin halkla, halkın sorunlarıyla içiçe geçmesini engelliyor. Bunun için üniversiteler, tüm yüksek okullar, liseler toplama kamplarına dönüştürüldü. Öğrenciler öğretmenlerini tüfekli jandarmaların baskısı altında dinliyorlar.

Cunta gençlerimizin halk sevgisiyle dolu birer yürek taşımalarından ürküyor. İGD'ye ve İGD üyelerine onun i-

çin saldırıyor. Çünkü İGD, yurtsever gençliğin, yüreği yurt sevgisinin ateşi ile yananların örgütüdür. Onların savaşımının sonucudur.

İGD "yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyordu. 52 DİSK yöneticisi için ölüm cezası isteyen Cunta'nın savcılarları elbette İGD'ye ve üyelerine de saldıracaklardı.

Nasıl DİSK hakkında açılan dava uydurmaysa İGD üyeleri hakkında ileri sürülen suçlamalar da uydurmadır. İGD üyelerinin hiç bir terör eylemiyle, hiç bir gasp olayı ile ilişkisi yoktur. Halkımız, işçi sınıfımız şunu iyi biliyor: İGD'nin varlığının en temel nedenlerinden biri, onun terör eylemlerinin her türüne karşı olmasıdır. Cunta ve savcılarları İGD'yi ve üyelerini asılsız suçlamalarla mahkum ederek, onları halkın ve işçi sınıfımızın gözünden düşürmek istiyor. Ama Türkiye halkının yarını olan, yürekleri yurt sevgisiyle yanan gençler ve örgütleri İGD, halkın yüreğinde, gönlündedir. Bu nedenle de açıktır ki halk düşmanı Cunta amacına ulaşamayacaktır.

18 Şubat 1982 Perşembe

ARTAN TEHLİKE VE GÖREVLER

Değerli dinleyiciler, radyomuz, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Bilen yoldaşla bir söyleşi yaptı. 16 Şubat'ta yayınladığımız bu söyleşide Bilen yoldaş, memleketteki güncel durumun ve görevlerin Marksçı - Leninci bir analizini yapıyor. Cunta döneminde artan tehlikelere bir kez daha dikkat çekiyor. Tehlikeleri önlemenin yolunu gösteriyor. Bilen yoldaş, tehlikenin artma kaynağının ABD emperyalizmi olduğunu vurguluyor. "Bugün Reagan yönetimi çılgınca bir politika izliyor. Onların politikasında artık hiç bir sağduyu, gerçekçi yan kalmamıştır" diyor.

Bu saptama NATO'nun Münih'te yapılan "Bilimsel Savunma Tekniği" konulu toplantısında ele alınan konularla da doğrulanıyor. Bu toplantıda, Pentagon başları, bağlaşıklarına baskı yaptılar. NATO içinde silahlanma

harcamalarını yüzde 3'den yüzde 4'e çıkarmalarını istedikler.

Bilen yoldaşın saptaması değerli dinleyiciler, günümüzün en canlı konuları üzerine yürütülen uluslararası toplantılarda Reagan yönetiminin izlediği çatışma ve provokasyon politikası ile doğrulanıyor. ABD yönetimi, Helsinki Konferansı'nın bir devamı olan Madrid toplantısını çıkarmaza sürmek için, sözüm ona insan haklarını kendisine kalkan yapmaya çalıştı. Orta Avrupa'da silahlı kuvvetlerde ve silahlarda indirim yapılmasını öngören Viyana'daki görüşmeleri Washington sabote ediyor. Cenevre'de orta menzilli nükleer silahların sınırlandırılmasını öngören görüşmelere Reagan yönetimi yumuşamayı baltalama ve askersel üstünlük sağlama konumlarında yanaşılıyor. ABD yönetiminin kimyasal silah üretimi için ayrılan harcamaları beş kat artırması, Avrupa'ya ölüm roketlerini yerleştirme kararında ayak diremesi onun barış ve insanlık düşmanı politikasını açıkça ortaya koyuyor.

Bilen yoldaş radyomuzdaki konuşmasında, Cunta'nın işte böylesi tehlikeli politika yürüten ABD emperyalizminin dümen sularını izlediğini belirtiyor. Cunta, dış politikada, daha önceki 'dengeci' tutumundan giderek uzaklaşıyor. ABD emperyalizminin serüvenci politikasına giderek daha sıkıca sarılıyor. Bilen yoldaşın da konuşmasında sözünü ettiği John Tover geldi Ankara'ya. Patronu Haig gibi Cunta'nın sırtını sıvazladı, ağzına bir parmak bal çaldı gitti. Düzenlediği basın toplantısında, "ilerici güçlere karşı baskıyı, tutuklamaları, açtığınız davaları sürdürün, para olacak" dedi.

Bilinen bir gerçek var. ABD'nin Türkiye politikasının başında çevik kuvvetlere olanak sağlanması, Türk - Amerikan Ortak Savunma Grubu, Türkiye'yi Ortadoğu'da yeni saldırı bloklarına sürükleme konuları var. Ama Cunta'nın bu konularda Washington ile yürüttüğü pazarlıklar, onu bölgede ve dünyada yalnızlığa itiyor. Bugün Cunta'nın en yakın dostu Amerika. Türkiye Komünist Partisi Mer-

kez Komitesi Genel Sekreteri Bilen yoldaşın vurguladığı gibi, ABD emperyalizmine kucak açan Cunta yalnızlaşıyor. Yalnızlaştıkça da içeride daha sertleşiyor, terörü, baskıları artırıyor. Bu bakımdan Cunta'nın iç ve dış politikasını birbirinden ayırmak olanaksız.

Ne ki Cunta bunca baskıya, tutuklamalara, teröre, işkencelere, ardarda çıkardığı yasaklamalara karşın emekçi yığınlarını susturamıyor. Ülkenin hiç bir sorununu çözemiyor, çözemeyecektir. Yığınlar arasında hoşnutsuzluk, tepkiler artıyor. İşçilerin fabrikalarda yemek boykotları, demokratik bir anayasa için gelişen çıkışlar, ordu içinde Atatürkçü subayların onursuz bir dış politika-ya karşı gösterdikleri tepki ve kuşkular ve buralarda yapılan tutuklamalar, işçi sınıfımızın ve halkımızın Cunta'ya boyun eğmediğinin somut göstergeleridir.

Öteyandan Cunta, DİSK davasını açmakla başını sert bir kayaya vurmuştur. DİSK davasına karşı tepkiler ta Küba'dan Frankfurt'a tüm dünyayı sarıyor. "52'lere özgürlük" belgileri Avrupa'nın hemen her kentinde yükseliyor. Bilen yoldaşın radyomuzdaki konuşmasında vurguladığı gibi, dört anakaradan sıcak dayanışma sesleri yükseliyor. Sonra en başta Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler, tüm dünyadaki barış güçleri ABD emperyalizmine karşı barışı koruma ve yumuşama için savaşımalarını sürdürüyorlar. Bu bizi de güçlendiriyor.

Değerli dinleyiciler, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Bilen yoldaş, konuşmasının daha sonraki bölümlerinde, bugünkü kritik dönemde, artan tehlikeler ortamında TKP'nin durumuna, izlediği çizgiye değiniyor. Oluşan yeni ortamda izlediği değişik yöntemlerle Parti'nin kendisine yönelen ağır saldırılar karşısında kadroları ve savaş gücünü korumayı başardığını belirtiyor. "TKP'yi dağıttık" diyen düşmanın, parti örgütlerinin, komünistlerin somut çalışmalarını gördükçe düştüğü şaşkınlığı vurguluyor. Türkiye Komünist Partisi'nin

bu ağır koşullarda özveriyle savaştığını dosta düşmana duyuruyor.

Bilen yoldaş konuşmasının son bölümünde artan tehlikeyi önlemenin yollarını gösteriyor. Bunun biricik yolunun işçi sınıfının, en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğini sağlamak olduğunu vurguluyor. Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ortak eylem çağrısının bu yolda atılan önemli bir adım olduğuna işaret ediyor. "Bu adım diğer demokrasi güçlerinin birliği için bir çekim odağı olmalıdır, olabilir" diyen TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Bilen yoldaş eylem ve cephe birliği konusundaki sözlerini şöyle bağlıyor :

"Eylem ve cephe birliği gerçekleşebilir. Barış, demokrasi, özgürlük için Cunta'nın saldırılarını göğüslemenin tek yolu budur. İşçi sınıfı, halkımız bizden bunu bekliyor. Türkiye Komünist Partisi bu savaşı Marksçı-Leninci çizgiden bir milim ayrılmaksızın sürdürüyor, sürdürecektir.

18 Şubat 1982 Perşembe

CUNTA'NIN MIZRAĞI, KALKANI

Sıkıyönetimin, Cunta'nın savcıları, mahkemeleri dava üstüne dava açıyorlar Bu davaların oluşturulmasında işkenceden başka yöntem kullanılmıyor. Bu davaların işkence ile alınmış kimi ifadelerden başka kanıtı yoktur.

Savcıların cellatlarla ortaklaşa hazırladıkları bu davalarda yüzlerce ilerici yurtsever, gizli TKP'nin üyesi olmakla suçlanıyor Ama bu davaların iddianamesinde, TKP'nin nasıl bir örgüt olduğu, neyi savunduğu, niçin savaştığı anlatılmıyor. Anlatılamıyor. Nasıl anlatacaklar ? Anlatmaya kalksalar, kendilerinin yurt düşmanı, demokrasi düşmanı, halk düşmanı yüzleri ortaya çıkacak.

İşte Ankara'da açılan TKP davası da bu davaların şimdilik en sonuncusu. Bir yandan da daha başkalarını oluşturmak, hazırlamak için cellatlar, iz sürücüler, savcılar dört dönüyor. Davalar görülmeye başlandıkça savcıların, sıkıyönetimin, Cunta'nın foyaları meydana çıkıyor. Komü-

nistler, ilericiler, yurtseverler gerçekleri ortaya seriyor. İşkencecileri bir bir açığa çıkarıyorlar. Yiğitçe, birlikte göğüs geriyorlar baskılara. En önemlisi teslim olmuyorlar. Toparlanıp köşelerine sıkıştırmaya hazırlanıyorlar Cunta'nın savcılarını.

Cunta, zaman zaman tezgâhladığı bütün davalarda Türk Ceza Yasası'nın 141 ve 142. maddelerine sığınıyor. Bunu başköşeye oturtuyor. TKP davaları da bu İtalyan faşizminin artığı maddelere dayanılarak açıldı. Böylece bir yanda 141 ve 142. maddeler, bir yanda işkence Cunta'nın kalkanı ile mızrağı oluyor. Bu ikisi birbirinden ayrılmıyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Organı Atılım şöyle yazıyor :

"Gerçek ortadadır. 141 ve 142. maddeleri uygulamak ancak işkenceyle olanaklıdır. 141 ve 142 demek işkence demektir. Demokratik bir anayasa isteyen, baskının ve işkencenin kalkmasını isteyen herkes, 141 ve 142. maddelerin kalkması için savaşmalıdır..."

İşte TKP davaları böylesi bir savaş platformu oluyor, olacak. Gölcük'te, Adana'da, Ankara'da yargılananların sesleri, demokratik bir anayasa savaşına büyük bir güç katacak. Cunta'nın mızrağını da kalkanını da elinden alacağız.

16 Şubat 1982 Salı

CUNTA'NIN İKİ YÜZLÜLÜĞÜ

Gerici, şoven Cunta erke el koyduğu günlerde, "terörün önünü almak için, ülkede huzur sağlamak için yönetimi aldık" türünden açıklamaları defalarca yineledi durdu. Uygulamaları ise bunun tersini gösterdi. Hele Kürt halkı üzerinde, Kürdistan'da uyguladığı baskı yöntemleri Cunta'nın ikiyüzlülüğünü göstermeye fazlasıyla yetti.

Cunta'nın başı Kenan Evren 19 Ekim 1981 tarihli Alman Der Spiegel dergisine verdiği demeçte, "Kürt dediğimiz vatandaşlarımız yüzyıllardır aramızda yaşamış, aynı hedefler için bizimle birlikte kanlarını akıtmışlardır" diyor. Böylece Türkiye'de Kürt halkının yaşadığını inkâr edemiyordu. Buna karşın, Mardin milletvekili, Bayındırlık eski Bakanı Şerafettin Elçi, yalnızca, "ben Kürdüm, Türkiye'de de Kürtler yaşıyor" dediği için üç yıla varan hapis cezasına çarptırıldı. Şimdi hapishanede bulunuyor. Şerafettin Elçi, Kürt olduğunu gizlemediği, Türkiye'nin

bir gerçeğini dile getirdiği için hakkında daha başka çeşitli soruşturmalar da açıldı. Onun Bayındırlık Bakanlığı sırasında yolsuzluk yaptığı iddiaları ileri sürüldü. Cunta kurduğu komisyonlarda Şerafettin Elçi'yi daha da ağır cezalara çarptırmaya çalışıyor. Tüm yurtsever güçlere, ülkemizde demokrasi isteyip Kürt halkı üzerindeki baskılara karşı çıkan herkese tehdit yöneltiyor.

Geçtiğimiz günlerde Şerafettin Elçi, elleri kelepçeli, silahlı jandarmalar arasında, Meclis binasında kurulan komisyonun önüne çıkarıldı. Aynı zamanda CHP üyesi olan Şerafettin Elçi kendisine yöneiltelen bu anti-demokratik uygulamayı "Halkın iradesiyle görev aldığım bu Parlamento binasının koridorlarında, ellerim kelepçeli, silahlı jandarmalarla sarılı, bir canı gibi dolaştırılmamı insan hak ve haysiyeti ile bağdaştıramıyorum. Bu yüzden ve bu uygulamalar sona erinceye dek protesto amacıyla savunma hakkımı kullanmayacağım" dedi.

Öteyandan geçtiğimiz günlerde, 9 Şubat günü Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesi'nde Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana'nın da duruşması başladı. Zana da Kürt halkının oylarıyla sözkonusu göreve seçilmişti. Cunta, daha 12 Eylül'ün ilk günlerinde Mehdi Zana'yı yakalayıp işkenceye yatırdı. 42 gün süren işkence ve sorgulamada en iğrenç ve en barbar yöntemleri kullanan sıkıyönetim görevliler, işkenceciler, Mehdi Zana'ya "Türkiye'de Kürt yoktur. Ben de Kürt değilim, de seni hemen serbest bırakalım" dediler. Ama yurtsever Zana, işkence odasında da, işkence odasını pek aratmayan Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde de, bir buçuk yıldır ve suçsuz yere tutuklu bulunmasına karşın bu şoven, bu ırkçı istemi kabul etmedi.

Mehdi Zana ve Şerafettin Elçi gibi tanınmış Kürt aydınları üzerinde sürdürülen baskılar, Kürt halkının büyük çoğunluğu üzerinde uygulanan baskıların bir devamından, küçük bir örneğinden başka bir şey değildir. 12 Ey-

lül sonrasında binlerce Kürt köyünün bir bir nasıl basıldığını, bu operasyonlarda hiç bir politik görüşü olmayan sayısız Kürdün bile işkenceye uğradığını, Kürt köylülerinden silah almak için karılarının rehin tutulduğunu anımsamakta yarar vardır kanısındayız.

Cunta'nın ikiyüzlülüğünü gösteren en açık belirtilerden biri de Kürt halkı üzerindeki işte bu uygulamalardır. Bugün yalnızca Kürt olduğunu söylediği için, "Türkiye'de Kürtler de yaşıyor" dediği için Mehdi Zana ve Şerafettin Elçi gibi iki Kürt aydın ve yurtseveri bunca ağır baskı altına alan, yıllarca ağır hapis cezasına çarptıran Cunta, hangi yüzle demokrasiye gittiğini söylüyor ? Bu gerçekleri görmeyip, Kürt halkının yaşam koşullarını unutup da Cunta ile demokrasi getirilebileceğine inanan güçler nasıl yurtsever oluyor ? Demokrasiyi nasıl savunuyor ?.

16 Şubat 1982 Salı

MİKROFONDA YARENLİK

Sevgili dinleyiciler;
zorlukları, eksiklikleri de yok değil. Birisi bunun tek yanı-
lı oluşudur. Gönül isterdi ki bu konuşmaları oturup kar-
şılıklı yapabilsek. Oysa aramızda demem o ki dinleyici-
lerimizle yerler, gökler, denizler dağlar var. Bir bakıma
Anadolu uçsuz bucaksız. Bir bakıma bir damlacık. Önüm-
deki mikrofon kadar. Yada Ayşe Bacı'nın kimi küçük,
sararmış, kimi al al olmuş yanağı kadar. Hepsi bir yana,
yarenlik etmesine yine de ediyoruz. Aramızda Cunta'nın,
bugün üstümüzde dipçikle, süngüyle erk süren generale-
rin koydukları yasaklara karşın. Yasaklar, bu fermanlar
paşaların. Bunun arkası da var. Mikrofon da bizim.

Kış ağır bastırıyor. Üstüne paşaların, Özalların, Ulu-
suların bindirdikleri, habire yükledikleri pahalılık, fiyat
artışları dağ gibi durmadan yükseliyor. Kömür, ısı, yakıt,

odun derdi. Doğu illerinde çoğu ocaklar buz gibi. Kimilerinin tandıra atacak tezeği de yok. Kars, Erzurum. O illerde soğuklar sıfırın altında 32'ye düştü. Yem yok. Hayvanlar, davarlar kırılıyor. Ambarları, herekleri dolu ağalara, bu vurgunculara gene gün doğdu.

Bu yarenliğimizi, gene günün hem kaba, hem ince, yakıcı, buzdan daha soğuk bir sorusu üstüne çevirelim.

Kış, kıyametken Doğu'da "Kış 82" ordu manevraları, savaş oyunları yapıldı. Gördüğünüz, bildiğiniz gibi, halkın ertelenemez, çözüm bekleyen binbir derdi, sorunu var. Cunta, paşalar, Hükümet bütün bunlara aldırıyor. "İlle de savaş oyunu" diyor. Gerekçesi, "dış düşmana olduğu gibi iç düşmanlarımıza da karşı büyük ölçüde hazırlanmış olmaktadır" dediler. Bunu Evren, bu manevraların sonunda, Erzurum'da Orduevi'nde söyledi. Üstüne de ekledi. "12 Eylül'ün esas görevi, yani amacı yurdun huzurunu ve sükununu sağlamaktı" dedi. Buna yurdu savunmak gibi sözleri de eklemeyi unutmadı.

Evren bu "Kış 82 Manevraları"ndaki konuşmalarında sözü Birinci Dünya Savaşı'na getirdi ve dedi ki " O zamanlar Sarıkamış harekatı bize büyük bir ders olmuştur."

Değerli dinleyiciler;

Bu sözlerin üzerinde durmakta yarar var. Bakalım bugün erk süren paşalar 77 yıl önce Enverlerin, Cemallerin, Talatların serüvenlerinden ne menem ders almışlar ?

Önce vurgulayalım : Evren'in dediği gibi "Sarıkamış bozgunu, yenilgisi" öyle kar, kış, postal, kaput sorunu değildir. Sorun politiktir. Enverlerin, o zaman dünyayı yeniden paylaşmaya kalkan emperyalist gruplardan Almanya'nın, Kaiser Wilhelmilerin yanında, bu emperyalist gruplardan biri çıkarına Türkiye'yi ateşe, savaşa sürmelelidir. Ne oldu ? Dimyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan oldular. Yüzbinlerce mehmetçiği Galiçya'dan Arap çöllerine kadar ateş boylarında kırdırdılar. Milyonlarca insanı evinden, yurdundan ettiler. Halkı aç bıraktılar. Savaş vurguncuları şekerpalaslar, çuvalpalaslar, palas üstüne

palaslar kurdular. Bu savaş milyonerleri Beyoğlu'nda, o zamanki palaslarda casus köçek Miloviçlerin her göbek atışına binlerce liralara yağdırdılar. Enverler sonunda halkımızı, tüm ulusu yüzüstü bırakıp kaçtılar.

Bütün bunları babalarımız, dedelerimiz, kimi bu günleri yaşayanlar çok iyi anlarlar, bilirler. Unutulacak bir felâket değildir bu sözünü ettiğimiz geçmiş.

Sorun daha başka. Bugünkü paşalar, bugün orduyu halkımızın üstüne sürenler, bugün yurdumuzun yazgısıyla oynayanlar, bu Özalllar, bu Koçlar, bu "kasırga iş adamları", bunların hükümetleri ne yaptılar ? Ne yapıyorlar ? İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, ona öteden beri balyoz olan gerici generaller, militarist çevreler 35 yıldır kiralanmışlar yayılmacı ABD emperyalist çevrelerine, NATO'lara, yabancılara. Tam Enverlerin yolunu izliyorlar.

Ne ki bunların sonu, o zamanki saçayağı Talatların sonundan da daha korkunç olacaktır. Evren evirip kıvrımak istiyor. Ne ki baklayı da ağzından çıkarıyor. Doğu'da Sarıkamışlarda kime karşı hazırlandıklarını açığa vuruyor. Bu çılgınlıktır. Bu ölçüde de budalalıktır.

Sovyetler Birliği, büyük komşumuz, halkımızın karagün dostu. Hiç bir zaman ülkemize, halkımıza karşı kötü hiç bir niyet beslememiştir. Bu da bilinen bir gerçektir.

Sözümüzü bağlamadan son günlerin bir iki olayı üzerinde de duralım. Ordu içinde yurtsever, Atatürkçü subay ve assubaylar arasında oldukça bol tutuklamalar oldu. Genel kurmaylık aygıtından kimileri atıldı. Amiral Işık bile yerinden kaydırıldı. Görülüyor ki yalnız halk arasında, kamuoyunda değil, ordu içinde de bir şeyler oluyor. Cunta, Genel Kurmay Başkanlığı yeni yasakları bundan ötürü çıkardı. Çıkartıyor. Bu yasaklar öylesine ki sinemalarda, tiyatrolarda, kahvehanelerde gülmek, yolda sereserpe konuşmak bile neredeyse yasak. Tam Sultan Hamit'in yasakları gibi.

E, dostlar ! Yasaklar padişahları kurtaramadı. Bu yolu izleyenleri de hiç bir şey kurtaramayacaktır. Mehmetçi-

ge hep yasak öğretiler kışlada. O da hep "Yassah hem-
şerim yassahh!" dedi. Ne ki halkımız, bu çürüyen düzene,
bu yasaklı düzene kökten bir "yasak!" çekecektir.
Şen ve esen kalınız.

15 Şubat 1982 Pazartesi

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ İÇ ANADOLU YÖRE KOMİTESİ'NİN BİLDİRİSİ

Yurttaşlar;

Önümüzdeki günlerde askersel diktatörlüğün Ankara mahkemelerinde "TKP davası" başlıyor. Aynı biçimde Gölcük'te bir dava başlatıldı. Diğer yerlerde de hazırlıklar yapıldığı ilân ediliyor.

Gericilik sokaklarda katledemediği, işkencelerde çö-kertemediği, terörle yıldırıamadığı ilericileri düzmece ifadelerle yargılamaya, zindanlarda çürütmeye hazırlanıyor. Terörü engelleme ve Atatürkçülük savıyla erke oturan Cunta, bir yandan terör odağı MHP yöneticilerini, kanlı faşist katilleri serbest bırakırken, MHP'nin cinayetlerini protesto eden TÖB - DER gibi demokratik örgütleri kapatıyor. Yöneticilerini ağır cezalara, üyelerini sürgüne, işsizliğe, açlığa mahkum ediyor. Katliamlara karşı sesini yükselten DİSK yöneticilerini, işçileri savaş hali hüküm-

leriyle yargılıyor. Türkeş'in bitiremediği görevi savcı Takkeci üstleniyor. İşçi önderlerinin başını istiyor. Cunta idam ve katliamlarla ördüğü baskı ortamında IMF reçetelerini uygulayarak emekçilere açlık ve yoksulluk, emperyalizme ve tekellere ise sınırsız sömürü olanakları tanıyor. Ülkeyi ABD'nin ve NATO'nun maceracı politikasına alet ederek, Ortak Savunma Grubu adı altında yeni bir kölelik anlaşmasına imza koyuyor. Halkımıza, ulusal bağımsızlığımıza karşı işlediği bu suçlarla, sanık iskemlesinde gerçekte Cunta'nın kendisi oturuyor. İşte bu nedenledir ki gerici basın ve TRT'ye "kara çalmada özgürlük" tanınıyor. Mahkemelerin serbest geçmesine, savunmaların, gerçeklerin halkımıza duyurulmasına engel olunuyor. Sansür uygulanıyor.

Yurttaşlar;

TKP, Avrupa'da tek yasaklı komünist partisidir. Bugün askersel diktatörlüğün yargılamaya kalktığı Türkiye Komünist Partisi'ni burjuvazi 60 yıldır yargılamaya yelteniyor. TKP 60 yıldır davalı değil davacıdır. TKP ulusal kurtuluş savaşında halkın bağrından doğdu. 61 yıldır ülkenin bağımsızlığı, halkın genliği için savaşıyor. Cunta bu gerçeği terörizm suçlamasıyla örtmeye kalkıyor.

TKP terörün gerçek kaynağı emperyalizmin amansız düşmanıdır. Teröre karşıdır. Askeri savcı bile iddianamesinde TKP'nin teröre bulaşmadığını, giderlerini üye ödentileriyle karşıladığını, ulusal çapta, yığınların olduğu her yerde çalışan disiplinli bir parti olduğunu tesbit etmek zorunda kalmıştır.

Öyleyse nedir suçlanan ? Kimdir yargılanmak istenen ? Gerici askersel diktatörlük TKP'ye emekçi halkın ulusal bağımsızlık, barış, iş, toprak, özgürlük savaşımına önderlik ettiği için saldırıyor. Ankara'da, Gölcük'te ve diğer yerlerde ilericiler, yurtseverler, demokratlar, emekçi halkımız için mutlu bir yaşam, ulusal demokratik bir anayasa isteyenler, yığınların haklı istemlerini destekleyenler

yargılanıyor.

Gericiliğin tüm bu çabaları boşunadır. TKP yaşıyor, savaşıyor ! Ne gerici basının "TKP çökertildi" çığlıkları, ne işkenceler, düzmece davalar ne de el altından yayılan "TKP dağıldı, bölündü" söylentileriyle fraksiyonculuğa güç verme çabaları bu gerçeği değiştiremez. TKP'yi halkımızdan ve dünya komünist hareketinden koparamaz. TKP çelik disiplini, sarsılmaz birliği, açık ve duru politikasıyla yığınların savaşımı içindedir, yanı başındadır.

İşçiler, emekçiler, aydınlar, yurtsever er ve subaylar !

İlerici demokrat, yurtsever tutuklularla dayanışma, politik tutukluların serbest bırakılması, demokratik örgütlerin açılması için sesimizi yükseltelim.

Türkiye Komünist Partisi'nin sesine kulak ver ! Cunta'nın sansürünü kıralım; gerçekleri yayalım ! Ulusal, demokratik bir anayasa için omuz omuza verelim !

15 Şubat 1982 Pazartesi

KİM SAVAŞ KIŞKIRTICISIDIR VE KİM BARIŞI SAVUNUYOR ?

Değerli dinleyiciler ;

Bildiğiniz gibi Madrid Toplantısının ardında yaklaşık 12 aylık bir çalışma süresi yatıyor. Toplantıya, asıl konusu olan Avrupa'nın güvenliği ve askersel yumuşama konularında değişik öneriler getirilmiş bulunuyor. Ama yine de ortada somut bir sonuç, somut bir belge yok. Bundan sonraki çalışmalar ne yönde olacak ? Kısa bir zaman sonunda olumlu adımlar atılabilecek mi ? Bunu kesinlikle söylemek olanaksız. Ama toplantıda sosyalist ülkelerin tutumunun ne olacağı, buna karşılık başta NATO üyeleri olmak üzere emperyalist devletlerin ne yönde çaba harcayacakları konusu oldukça açık.

Sosyalist ülkeler, Madrid'e askersel çatışma eğilimini önleyici sonuçlar için yapıcı ve ciddi görüşmeler yapma niyetiyle gittiler. Toplantının Salı günü başlayan dönem çalışmaları eşliğinde Sovyetler Birliği Dışişleri Bakan Yar-

dımcısı ve delegasyon başkanı İliçov, Madrit'e vardığında bu niyeti ortaya koydu. İliçov özetle şöyle dedi:

"Sovyet delegasyonu Madrit toplantısının başarıyla sonuçlandırılması için elden geleni yapacaktır. Delegasyonumuzun amacı ta baştan Avrupa güvenliğini güçlendirmek, işbirliğini artırmak ve Helsinki'de başlayan sürecin devamını sağlamak olmuştur. Bu amaçlara ulaşmak tüm Avrupa halklarının yararına olacaktır.

Değerli dinleyiciler, Madrit toplantısının başta gelen konularından biri yine Avrupa'da askersel yumuşama ve silahsızlanma konusunda bir konferans çağırılması olacak. Eğer 12 aylık çalışmalardan sonra ortada bir sonuç, bir belge yoksa bunun tek sorumlusu ABD ve onun en yakın bağlaşıklarının tutumudur. Bu devletler, "Avrupa Asker-sel Yumuşama ve Silahsızlanma Konferansı" toplanması konusunda bir belgenin sağlanmasını şimdiye kadarki engelleyici tutumlarıyla önlediler. Yeniden çalışmalarına başlayan toplantının ele alacağı önerilerden biri bağımsız ve bloksuz ülkelerin ortaklaşa hazırladığı "sonuç belgesi" tasarısı. Sosyalist ülkeler bu tasarının kimi maddelerine razı olmamakla birlikte, bu tasarı temelinde hâlâ açık kalan sorunlara hızla çözüm getirilmesi ve tüm taraflarca kabul edilebilecek bir belgenin sağlanmasından yanadır.

Batılı ülkelerin tutumuna gelince. NATO ve Ortak Pazar dışişleri bakanlarının açıklamaları buna yeterince ışık tutuyor. Bu devletler Madrit toplantısını, sosyalist ülkelerin içişlerine karışmak için kullanmak istiyorlar ve buna gerekçe olarak da Polonya'daki durumu ileri sürüyorlar. Bunlar arasında Cunta'nın Dışişleri Bakanı İlter Türkmen de var.

Hatırlardadır. Başbakan Uluşu, ilk açıklamasında Polonya'daki gelişmeleri, bu ülkenin iç işi olarak nitelemişti. Ama Türkmen, Haig ve Lunsların emriyle Brüksel'e gidip sert baskılarla karşılaşınca geriye doğru çark edildi. Reaganların, Madrit toplantısına Polonya sorununu götürme planlarına "okey"i bastı. Uluşu da Reagan'ın Polonya

halkına karşı "uğursuz şov"una katıldı. NATO ve Ortak Pazar'ın ileri sürdüğü tutumun ne Madrit toplantısının gündemiyle, ne konusuyla ve ne de Helsinki Sonuç Belgesi ile bir ilgisi yoktur.

NATO'nun soğuk savaş stilindeki bu çatışma politikasının amacı açıktır. Toplantının dikkat merkezini Avrupa Askersel Yumuşama ve Silahsızlanma Konferansı çağrısından başka yönler çekmek. Ama sosyalist ülkelerin tutumu da kesin ve açıktır. Sosyalist devletler Polonya'nın iç işlerine karışma yönündeki her çabayı Helsinki Sonuç Belgesi'nin sözüne ve özüne ters bir girişim olarak niteliyor ve böylesi girişimlere kesinlikle karşı koymak gerektiğini savunuyorlar.

10 Şubat 1982 Çarşamba